

J. A. Hansen: Naar man nævner Navnet Anton Frederik Eschering, behøver man ikke dertil at sige Noget som helst angaaende de Fortjenester, han har af vort og hans Fædreland. De Ord, der kunde udtales i den Retning, vilde være svage over for de Følelser, der, som jeg tror, gennemtrænge alle danske Mænd, ikke alene i, men ogsaa udenfor Rigsdagen — ved Mindet om denne Mand og den mægtige Indflydelse, han i over en Menneskealder har udøvet paa vort Lands Udvikling i det Hele taget, og i Særdeleshed vil Tanken dvæle ved hans Deltagelse i, hvad der skete i Maret 1848. Jeg skal derfor ikke forsøge, hvad der vilde overfløede mine Kræfter, at tolke de Følelser, som jeg veed røre sig hos enhver Dansk ved Mindet om denne Mand. Villien til at gjøre for hans Minde, hvad der i Erkjendelse af det, han har udrettet, kan gjøres, har Ministeriet allerede fra sin Side lagt for Dagen ved at tilbyde hans Enke gjennem et Lovforslag at søge hende en Pension bevilget; men hans Enke, der er i Besiddelse af den samme uegenyttige Lænfemaade som han, troede paa Grund deraf at handle i hans Aand ved at frabede sig, at der fra Regjeringens Side blev gjort et saadant Skridt. Der er imidlertid flere, som have ment, at Sagen vilde stille sig noget anderledes, naar der gjennem det private Initiativ fremkom et Forslag fra Mænd, som i mange Aar have virket sammen med den Afdyde, medens de dog ifølge deres politiske Stilling ikke kunne siges at repræsentere en enkelt politisk Retning, hvorimod de maa siges at repræsentere de politiske Instanser, der i det Hele taget have gjort sig gjældende, have kæmpet med hinanden og have arbejdet med hinanden for vort Fædrelands Udvikling igjennem mange Aar. Jeg beder den ærede Forsamling og Andre om at betragte den forskellige politiske Stilling, Forslagsstillerne indtog, som et ydre Bevis for, at der ikke her foreligger et Forslag, som tager Hensyn til den særlige politiske Stilling, Anton Frederik Eschering indtog, men at her foreligger et Forslag, udgaaet fra den almindelige Erkjendelse af, at denne Mand gjennem sin hele Virksomhed fortjener at mindes ogsaa paa denne Maade af Landets lovgivende

af Aar have arbejdet sammen med ham og daglig have været Vidner til den ualmindelige Indsigt, som denne Mand havde i en stor Mængde vigtige Samfundsansliggender; den store Skarpsindighed, hvormed han formaaede at bedømme de Hindringer, som stillede sig i Veien for gode Formaaels Opnaelse, og de svage Punkter, der kunde være i Forslag, som vare stillede for at fjerne disse Hindringer; hans sjældne Opfindsomhed, og, jeg kan sige, den Genialitet, hvormed han ofte udsandt Midler til at fjerne de Hindringer, der stode i Veien; hans glimrende Veltalenhed og fremfor alt hans brændende Fædrelandsfærlighed, som gav sig tilkjende i ethvert Ord og enhver Handling af ham. Erkjendelsen heraf har gjennemtrængt os Alle, ikke alene dem, som i Almindelighed vare enige med ham i Henseende til Midlerne for vore Formaaels Opnaelse, men ogsaa dem, som ofte i den Henseende afvege fra ham. Vi ere Alle enige om, at vi fulgte et sælles Formaal, nemlig Fædrelandets Udvikling til Lykke gjennem Frihed. Enhver af os har maattet betragte Eschering som en af de mest udmærkede Mænd, vort Land i vor Tid har frembragt, og at det her foreslaaede Skridt derfor vil være i god Overensstemmelse med, hvad Rigsdagen altid har bestræbt sig for, nemlig at hædre og belønne de Mænd, der have indlagt sig saadanne Fortjenester, som han har gjort, paa lignende Maade som nu er bragt i Forslag. Vi maa derfor ogsaa paa denne Side af Huset være de ærede Medlemmer fra den anden Side meget taknemmelige, fordi de have givet os Anledning til allerede fra Begyndelsen af at vise, hvad der ganske vist ellers senere under Forhandlingerne vilde have viist sig, i hvilken Grad vi samstemme med dem med Hensyn til det Forslag, som her er bragt frem.

Formanden: Exemplarer af det indbragte Lovforslag ville blive omdelt.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
Forelæggelse ved Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet af „For-